

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 134/2015
10.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Л.С., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Л.С., адвоката Р.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 16/2014 од 12.08.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 426/2014 од 25.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Л.С., адвоката Р.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 16/2014 од 12.08.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 426/2014 од 25.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту К 16/2014 од 12.08.2014. године окривљена Л.С. оглашена је кривом због три кривична дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, па је, након што су јој утврђене појединачне новчане казне за кривична дела у питању у износу од по 10.000,00 динара осуђена на јединствену новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљена у остављеном року не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Том пресудом окривљена Л.С. обавезана је да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а такође је обавезана да приватним тужиоцима В.Н., М.Н. и А.Н. накнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж 426/2014 од 25.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене Л.С., адвоката Р.Л. и пресуда Основног суда у Великом Градишту К 16/2014 од 12.08.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Л.С., адвокат Р.Л. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд означене правноснажне пресуде преиначи тако што ће окривљену Л.С. ослободити од оптужбе, односно да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је, након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Л.С., адвоката Р.Л. доставио Републичком јавном тужиоцу одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Л.С. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљене Л.С. као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи повреду закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а из образложења захтева и навода да из чињеница да је окривљена у својој одбрани навела да се критичном приликом ниједног тренутка није обратила приватној тужилји А.Н. нити је спомињала имена приватних тужилаца В. и М.Н. а да је приватна тужилја А.Н. у свом исказу датом на записнику о главном претресу тврдила да се окривљена, која се критичном приликом од ње налазила на удаљености од око пет метара критичном приликом њој није обраћала, нити је спомињала имена приватних тужилаца В. и М.Н. произилази да умишљај

окривљене, чак и ако се као веродостојан прихвати исказ приватне тужиље А.Н. да је окривљена критичном приликом изрекла инкриминисане речи, није обухватао хтење исте да инкриминисане речи сазна неко лице.

Изложеним наводима захтева за заштиту законитости, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљене Л.С., позивајући се на повреду кривичног закона у суштини оспорава чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди у погледу учешћа ове окривљене у извршењу предметног кривичног дела.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене Л.С. оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.